

UNIVERSITATEA “AUREL VLAICU” DIN ARAD
ȘCOALA DOCTORALĂ INTERDISCIPLINARĂ
FACULTATEA DE ȘTIINȚE UMANISTE ȘI SOCIALE
DOMENIUL DE DOCTORAT: FILOLOGIE

PRIN OGLINDA METODOLOGIEI PREDĂRII ȘI EVALUĂRII
EXAMINAREA NAȚIONALĂ DIN MAREA BRITANIE
LIMBI STRĂINE

REZUMAT

Coordonator științific,

Conf.univ.dr.habil. Mihăilescu Clementina Alexandra

Student doctorand,

Codrean Mădălina Ioana

ARAD

2021

În Introducere se clarifică motivul alegerii temei, acela de a analiza metodologia în ceea ce privește examinarea națională din Marea Britanie. Această alegere a fost strâns legată de interesul meu personal în legătură cu abilitățile lingvistice, pornind de la teorii valoroase precum cele ale Adrianei Vizental și ale lui Jeremy Harmer asupra acestui subiect, menite să confere o deosebită valoare acestei teze.

Capitolul 1, intitulat “Abilități lingvistice-testare și evaluare abordate din punct de vedere teoretic de către Jeremy Harmer și Adriana Vizental,” se axează pe importanța celor patru abilități lingvistice predate în timpul unei lecții, dar și pe impactul pe care acestea le au în pregătirea elevilor pentru examenele naționale. Abilitățile lingvistice sunt analizate individual iar aspectul cheie este reprezentat de faptul că aceste abilități facilitează utilizarea cunoștințelor în mod productiv în timpul orelor și examenelor.

Au fost trecute în revistă definițiile celor patru abilități care presupun o cercetare sistematică. Procesul de ascultare reprezintă prima abilitate pe care o dobândim ca vorbitori nativi. Necesită folosirea urechilor și a creierului așa încât să înțelegem limba vorbită. Toți vorbitorii nativi dobândesc această abilitate. Procesul de vorbire este considerat a doua abilitate pe care o obținem ca vorbitori nativi. Presupune folosirea corzilor vocale și a creierului pentru a putea produce limba prin sunet. Pentru ca elevii nostri să devină fluenți, este imperativ să înceapă să vorbească. Procesul de citire este a treia abilitate și implică ochii și creierul pentru a înțelege echivalentul vorbitului, care de data aceasta, este scris. În cele din urmă, procesul de scriere este cea de-a patra abilitate și necesită mâinile și creierul pentru a putea produce simbolurile care reprezintă, de fapt, limba vorbită.

Dat fiind interesul cu privire la abilitățile receptive, se distinge procesul de ascultare, care se referă la agilitatea de a înțelege mesaje orale, iar procesul de citire implică abilitatea de a înțelege mesaje scrise. În acest caz, oratorul este considerat un recipient al limbii și informației. Pe de altă parte, dintre abilitățile productive fac parte vorbitul și scrisul. Vorbitul reprezintă abilitatea de a produce mesaje orale în timp ce scrisul distinge abilitatea de producere a mesajelor scrise. În acest caz, vorbitorul este angajat în actul producerii limbii. Asadar, elevii trebuie să producă limba ei înșiși. Pentru ca aceste concepte să aibă efect, am examinat fiecare abilitate în parte.

- 1) Abilitatea de ascultare-este decisiv ca, în timpul unei lecții, elevii să audă vocea altcuiva în afară de cea a profesorului de la clasă. Pentru a putea vorbi cu cineva într-o limbă diferită, elevii au nevoie să înțeleagă ceea ce spun ceilalți. În Marea Britanie,

pentru a putea preda limbi străine, profesorii au acces la cărți interactive, cum ar fi Studio pentru limba franceză, Viva pentru limba spaniolă sau Stimmt pentru limba germană. Aceștia pot să acceseze în mod ușor toate activitățile și chiar să creeze propriile fișe pedagogice. Procesul de ascultare este mai ușor în acest fel, mult mai modern decât a deține CD-uri sau chiar casete vechi. În mod similar, cartea interactivă este extrem de utilă în special când stabilim ca temă exerciții de ascultare. Pur și simplu se accesează site-ul Active Learn (unde profesorii dețin un cont) și se stabilește o activitate sau mai multe din oricare carte la care ei au acces. Apoi, se transmite clasei și se stabilește data până la care se poate completa tema. În mod impresionant, se poate verifica progresul elevilor în orice moment.

- 2) Abilitatea de citire-cititul reprezintă un process consistent în care oamenii dobândesc informații și se emancipează în plan social folosind experiențe trecute și abilități prezente. În viața de zi cu zi, oamenii citesc cu un scop. Putem citi un ziar dacă vrem să fim la curent cu noutățile, sau un roman, de plăcere. Adriana Vizental sugerează câteva tehnici de citire cum ar fi cititul total sau structurat în propoziții. La începutul fiecărui capitol nou, profesorii recomandă elevilor să aibă o listă cu tot vocabularul relevant pentru acel capitol, lipit în caiete sau în dosare. În clasele a V-a și a VI-a, elevii folosesc caiete, iar începând cu clasa a VII-a, aceștia folosesc dosare. Astfel, oricând doresc elevii să traducă un text cu acel vocabular specific, îl pot accesa foarte ușor. Totodată, elevii trebuie să și memoreze vocabularul pentru fiecare capitol în parte.
- 3) Abilitatea de vorbire-reprezintă actul de a produce sunete vocale. Această abilitate îi ajută pe elevi să comunice în mod efectiv și asigură că nu suntem neînțeleși de către ceilalți. Abilitatea de vorbire se imparte în interactiv, parțial interactiv și non-interactiv. Când vine vorba de predare, profesorii de limbi străine trebuie să ia în considerare că elevii pot fi timizi și pot refuza să vorbească în timpul orelor. Rolul profesorilor este să se asigure că îi ajută pe elevi să câștige încrederea în sine și să îi implice în discuții furnizându-le activități în plus însă și provocări. În acest fel, încurajăm stima de sine a elevilor. Vorbirea interactivă implică discuții la telefon și, bineînțeles, conversații față în față. Ca vorbitori, putem cere lămuriri. Vorbirea poate fi parțial interactivă în cazul unui discurs (în cazul în care audiența nu întrerupe discursul). Vorbirea non-interactivă se referă la a te înregistra cu scopul de a practica pentru un examen, de pildă. În acest caz, nu se interacționează și nu există întreruperi. O pronunție bună se referă la sunet, la a vorbi precum un vorbitor nativ. Așadar, aici

se prezice frustrarea elevilor. Aceștia știu că o pronunție adecvată este greu de obținut și solicită mult efort din partea lor. În consecință, foarte puțini elevi vor fi capabili să pară vorbitori nativi. Acest lucru implică faptul că procesul de vorbire cu o pronunție înăscută este un obiectiv neobișnuit, rar.

Pe de altă parte, deoarece comunicarea orală este considerată necesară, pronunția inteligibilă reprezintă pentru aceștia o țintă greu de atins. Pronunția inteligibilă se referă la vorbire, la comunicare în așa fel încât ceilalți să înțeleagă fără prea mult efort. Pronunția inteligibilă este recomandată de către cercetători și profesori. Cu toate acestea, în calitate de profesori, nu putem avea așteptări prea joase. Nu ar trebui să le permitem elevilor să creadă că pronunția lor este bună când, de fapt, poate fi înțeleasă doar de către colegi sau de către profesor, care este obișnuit deja cu pronunția lor incorectă. În ceea ce privește perfecțiunea, elevii trebuie să aibă un accent bun. Profesorii le sugerează elevilor să se apropie de comunicarea standard cât mai mult cu putință, deoarece un accent diferit poate să fie neclar, dar și să atragă o părere proastă despre competențele fiecăruia.

În timp ce în scris folosim ortografia ca să producem o gramatică temeinică și cuvinte, în vorbire folosim termeni cum ar fi intonația, sunet și accent ca să exprimăm sensul dorit. Intonația este descrisă ca fiind muzica limbii, melodia ei. Elevii care învață o nouă limbă străină susțin că intonația se referă, în mod normal, la procesul recunoașterii dacă muzicalitatea se modifică sau rămâne stabilă. Această dificultate emană din faptul că limba învățată poate fi diferită de limba lor nativă. Folosim intonația ca să transmitem un mesaj.

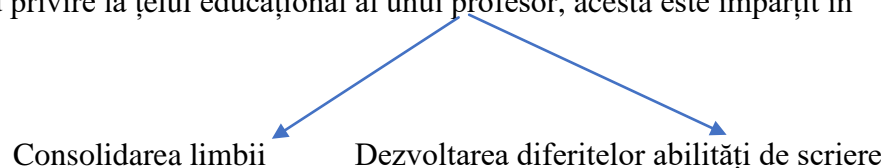
Experiența mea în Marea Britanie este bine valorificată, și am constatat că cel mai uzual mod de vorbire este interacțiunea vorbită, cel puțin în rândul profesorilor de limbi străine, și în special în ceea ce privește examenele naționale. Acest lucru se datorează faptului că trăsătura interacțiunii verbale este caracterul surprinzător. Chiar de la început, profesorii își pregătesc elevii pentru conversații care au loc față în față, iar pentru a aborda acest lucru, se folosesc de interpretări de roluri, discuții pe bază de fotografii sau de conversație generală. Toate aceste fac parte din examenul final pe partea de vorbire.

4) Abilitatea de scriere-Una din principalele întrebări ale profesorilor este 'De ce predăm partea de scriere?' Trebuie să ne amintim, totuși, că scrierea face parte din abilitățile productive și astfel, reprezintă o parte fundamentală în implicarea socială și profesională a comunității, dar și în activități civice. Procesul de scriere este

considerat unul practic, deoarece este nevoie să scriem în fiecare zi ca să finalizăm anumite sarcini, cum ar fi completarea unui CV, scrierea unei scrisori sau email foarte important, sau chiar completarea unui formular. Fără partea de scriere, nu poate exista educația adecvată elevilor fiindcă aproape toate testele cer răspunsuri mai scurte sau mai lungi. În mod similar, în zilele noastre, procesul de scriere este una dintre cele mai importante forme de comunicare, în special dacă ne adresăm adolescenților sau adulților tineri. A scrie un email, a trimite un mesaj sau chiar și folosirea rețelelor de socializare reprezintă un mod de a ține legătura cu familia sau colegii. Alegem să scriem atunci când sentimentele nu pot fi transmise pe cale orală. În același timp, există elevi care se chinuie să scrie eseuri sau alte tipuri de forme narative, din cauză că le lipsește spiritul organizării, coerenței și clarității. În timp ce textele vorbite, rostite nu sunt organizate și complete și vocabularul este unul de bază, limitat, textele scrise sunt foarte bine structurate iar vocabularul este unul sofisticat și destul de ambițios; se evită elipsa, repetiția, cuvintele intercalate și pauzele.

Ortografia, scrisul pe litere și scrierea sunt conectate îndeaproape; predarea elevilor tineri a importanței ortografiei îi va ajuta în tot procesul de învățare ca și învățăcei care se simt încrezători cu forma și modelul cuvintelor și literelor; aceștia se vor simți capabili să citească, să înțeleagă și să scrie un text complex. Cu toate acestea, în cele mai multe dintre cazuri, legătura dintre cuvintele scrise și sunete poate să pară arbitrară și, în acest fel, mult mai dificilă pentru cei mai mulți dintre elevi. Lucrul cel mai important este să se construiască un bagaj solid de cunoștințe în ceea ce privește legătura dintre litere, sunete și forme.

Cu privire la țelul educațional al unui profesor, acesta este împărțit în

- Consolidarea limbii constă în structuri gramaticale și pe partea de vocabular. Profesorul poate alege activități precum etichetarea de imagini, rescrierea cuvintelor amestecate (pentru elevii mai slab pregătiți), a propozițiilor (pentru elevii mai bine pregătiți) sau completarea de spații. Dictarea este una dintre cele mai vechi tehnici de scriere și dezvoltă, în același timp, și abilitatea de ascultare. Avantajele dictării sunt reprezentate de faptul că nu necesită pregătire inițială (precum activitățile de sortare a cuvintelor sau cele de tip decupare), dictarea

putându-se face cu elevi de orice nivel, depinzând, bineînțeles, de dificultatea textului. Printre tipurile de dictare se numără dictarea din alergare, dictarea pe tablă, dictarea pe bază de fotografie și dictarea mobilă.

- Dezvoltarea abilităților de scriere este extrem de importantă fiindcă ajută elevii să producă lucrări competente. Există trei tipuri specifice: scrierea creativă (compunerile), scrierea funcțională și scrierea academică.

Compunerile ajută elevii să se dezvolte ca scriitori și, prin urmare, oferă strategii variate, fiind una dintre cele mai cunoscute tehnici de scriere din Anglia. Un întreg capitol despre cum își pot folosi elevii imaginația se predă în ultimele săptămâni de școală, înainte de vacanța de vară, de obicei la clasa a V-a. Cu toate acestea, se folosește de asemenea ca parte din testare periodică. În fiecare semestru, la limba engleză, elevii au un test pe partea de scriere însă și pe partea de citire. Aceștia studiază o anumită carte de literatură în fiecare semestru, și când termină de analizat toate caracteristicile, sunt examinați din acea carte. Pe de altă parte, examenul sau testul scris constă în scrierea unui jurnal sau a unei compuneri despre un anumit subiect. De exemplu, semestrul acesta, elevii de clasa a V-a trebuie să descrie o situație când au fost puși în dificultate din cauza unei probleme, pe când elevii de clasa a VII-a trebuie să realizeze în scris o descriere sugerată de o fotografie sau să scrie incipitul unei compuneri, bazată pe aceeași fotografie.

Toate conceptele analizate m-au condus spre convingerea că este imperativ să le integrăm în activitățile de introducere ale unei lecții; acestea sunt extrem de importante din cauză că ajută cu succes elevii să se liniștească și să fie încrezători în momentul intrării în clasă. Când intră în clasă și văd deja activitatea pe tablă sau imprimată și așezată pe bănci, ei știu încă de la început care sunt așteptările profesorului de la ei. În majoritatea cazurilor, aceste activități incipiente contribuie la liniștirea atmosferei. Aceste activități au succes dacă elevii sunt atrași de învățare încă de la începutul lecției. În timpul activităților incipiente, elevii dobândesc o înțelegere mai bună a obiectivelor operaționale însă și a scopului lecției. În aceeași măsură, aceste activități ajută cel mai mult în ceea ce privește comportamentul elevilor. Una dintre provocările profesorului este să îi instaleze pe elevi în clasă, astfel încât aceștia să se apuce de treabă numaidecât. Pentru a aborda acest lucru în mod cât mai lin, activitatea de început trebuie să îi frapeze pe elevi, să îi acapareze cât mai plăcut și să le stârnească interesul. Profesorii ar trebui să încorporeze o tentă de mister, astfel încât să-i atragă și să le stârnească interesul.

Pe de cealaltă parte, în ceea ce privesc activitățile din finalul lecției, care au de obicei loc în ultimele minute, elevii își pot mări nivelul de încredere și învățare. O activitate de acest gen le oferă elevilor posibilitatea să mediteze asupra conținutului învățat în timpul lecției. Scopul principal este de a securiza și consolida procesul de învățare. În cele din urmă, aceste activități decid de obicei următorul pas în procesul de învățare.

Capitolul 2, intitulat “O reprezentare a examenului național în Marea Britanie,” subliniază că testarea reprezintă o cale de a înțelege dacă procesul de învățare a avut loc sau nu. Acest lucru ajută profesorii să descopere dacă elevii au acumulat abilitățile și cunoștințele necesare în timpul procesului de învățare. În cazul în care profesorii nu planifică testele, aceștia nu vor ști niciodată dacă elevii au învățat sau nu.

Prima parte a capitolului oferă o abordare cu privire la procesul de corectare. Când încearcă să învețe o limbă nouă, elevii vor face greșeli. Acestea pot fi rostite sau scrise și fac parte din orice procesul nou de învățare. Ideal ar fi ca aceștia să fie tratați în mod pozitiv, în așa fel încât aceștia să poată învăța din propriile lor greșeli. Corectarea se referă la un proces destul de complex din activitatea unui profesor, unde cel mai important lucru este a-i face pe elevi conștienți de greșelile făcute și a-i ghida spre a nu le mai repeta. Mai apoi, am pus acest proces de corectare în relație cu conceptul de feedback. Feedback-ul reprezintă acel proces în care informația este transmisă elevilor, în general de către un profesor, și conține toate formele posibile de interacțiune. De obicei, este oral sau scris. Scopul feedback-ului este de a avea un impact pozitiv asupra învățării. Mai mult decât atât, trebuie să fie informativ, și nu comportamental. Feedback-ul este pozitiv și efektiv doar atunci când îi provoacă pe elevi. În cele mai multe din cazuri, un feedback bun se va reflecta în progresul lor.

În ceea ce privește testarea națională, examenul de ascultare este unul complex și implică, în primul rând, înțelegerea diferitelor tipuri de limbă vorbită ca mai apoi, să se răspundă la ele. Elevii vor fi împărțiți, “niveლაți” și vor scrie fie un examen de bază-Foundation, fie unul mai elaborat-Higher, în funcție de abilități, cu condiția ca nivelul să fie același pentru toate cele patru abilități. De exemplu, un elev care se chinuie cu exercițiile de ascultare poate să fie testat la nivelul Foundation însă nu poate să fie testat la nivelul Higher pentru examenul scris, chiar dacă acesta se descurcă mai bine la partea scrisă. Această decizie are loc prin aprilie, în ultimul an de gimnaziu, deoarece examenele încep în luna mai; această decizie se ia împreună cu profesorul, după o conversație în prealabil, și după multe alte teste

care să dovedească nivelul precis al elevului. Notele-obiectiv setate încă din clasa a VII-a sunt luate și ele în considerare. Dacă unul elev i s-a atribuit o notă obiectiv de 3 la începutul clasei a VII-a, acest elev nu va putea scrie nivelul Higher. Notele sunt între 1 și 9. De obicei, un elev de nivel Foundation nu poate lua nota mai mare de 5, după schema de lucru, însă un elev de nivel Higher poate să ia între 3 și 9. Examenul este de așa natură gândite și construite încât nivelul Foundation nu poate avea un punctaj mai mare de 5.

Pentru ca studiul să aibă efect, am structurat și armonizat partea de examinare, referindu-mă cu precizie la cele două niveluri: Foundation și higher. Elevii de nivel Foundation au la dispoziție 35 de minute să completeze examenul, iar elevii de nivel Higher au la dispoziție 45 de minute. La Nivelul Foundation se primește un total de 40 de puncte iar nivelul Higher un total de 50 de puncte. Acest examen reprezintă 25% din nota finală. Examenul este înregistrat într-un studio, de către vorbitori nativi, în limba standard și la o viteză normală. Înregistrarea va fi apoi trimisă școlilor într-un format audio adecvat. Acest lucru se întâmplă odată cu livrarea examenelor, pentru a evita eventualele neînțelegeri. Se vor folosi tipuri diferite de vorbire, incluzând și limbajul familiar. În mod normal, se vor da exemple pe parcursul înregistrării însă doar acolo unde este necesar, pentru a indica elevilor cum trebuie să răspundă la o anumită întrebare. Partea bună a examenului este că fiecare înregistrare în parte se va auzi de două ori, ceea ce încurajează mult elevii. De obicei, elevii vor ști răspunsul abia după ce aud a doua oară conținutul. Unul din cele mai importante lucruri pe care elevii îl pot face în timpul ascultării este să fie atenți de două ori, nu să scrie răspunsul după ce aud enunțul prima oară; se folosesc și capcane pentru a verifica dacă elevii într-adevăr au fost atenți. De aceea este foarte important să se asculte enunțul de două ori. Chiar dacă aceștia aleg răspunsul după prima recitare a enunțului, se sugerează să se verifice încă o dată răspunsul. Accesul la dicționare nu este permis în timpul examenului, nici măcar pentru elevii care nu au ca limbă nativă limba engleză.

În ceea ce privește corectarea acestui examen, s-a evidențiat modul în care acest proces are loc; notele sunt de la 1 la 9, 9 fiind nota cea mai mare. Cum s-a demonstrat mai sus, un elev de nivel Foundation va primi o notă maximă de 5. În cazul în care un elev are mai puține puncte pentru a se putea încadra la nota 1, la acel examen studentul este nepromovat, neobținând nicio notă și nu va primi un certificat de calificare. De cealaltă parte, un student de nivel Higher poate primi o notă între 4 și 9. Cei care nu se încadrează în punctajul pentru nota 4, vor primi nota 3, însă această notă nu face parte din nivelul Higher, ci

din Foundation. În cazul în care un elev nu are nici măcar punctajul pentru nota 3, se consideră nepromovat și nu va primi un certificat de calificare.

În ceea ce privește examenul de citire, acesta se axează pe înțelegerea și promovarea anumitor tipuri de limbă. Elevii de nivel Foundation au 45 de minute la dispoziție să răspundă la toate întrebările, în timp ce elevii de nivel Higher au o oră, deci primesc 15 minute în plus, din cauza complexității examenului. Numărul maxim de puncte pentru ambele niveluri este 60 și reprezintă 25% din nota finală. În timpul examenului, se vor folosi diferite tipuri de limbaj scris, incluzând comunicare personală relevantă, informație publică însă și texte literare. În timpul examenului, accesul la un dicționar este interzis.

În ceea ce privește schema de corectare a acestui examen, răspunsurile vor fi evaluate corespunzător cu o grilă de corectare foarte complexă; punctajul corespunzător se va acorda doar dacă elevul a dovedit înțelegerea textului. Câteodată, răspunsurile pot conține câteva greșeli în ceea ce privește calitatea limbajului folosit. Alteori, elevii tind să adauge mai multe cuvinte în răspunsurile lor, și de multe ori, nu este necesar. Examinatorii trebuie să accepte acest lucru atâta timp cât răspunsul nu contrazice ideea ce trebuie comunicată. Dacă totuși, răspunsul suplimentar al elevului face ca acesta să pară ambiguu, examinatorul trebuie să respingă răspunsul și elevul nu va primi niciun punct.

În mod surprinzător, spre deosebire de examenul de citire, prezentarea celui oral este identică atât pentru nivelul Foundation cât și pentru nivelul Higher. Examenul oral este extrem de complex și se împarte în trei sub-categorii: joc de rol, activitatea pe bază de fotografie și conversație generală. Examenul oral este evaluat de către profesorul de la clasă iar mai apoi trimis către centru de examinare pentru a putea fi corectat de către un alt examinator, punctajul maxim fiind de 60 pentru ambele niveluri astfel: 15 puncte pentru joc de rol, 15 puncte pentru conversația pe bază de fotografie și 30 de puncte pentru conversația generală. Explicația oferită pentru fiecare activitate în parte facilitează o bună înțelegere a structurii examenului oral. Am analizat îndeaproape fiecare categorie în parte și totodată, am oferit multiple exemple reale care fac parte din examenele anterioare.

- a) Jocul de rol, precum și fotografia, este bazat pe o fișă și se pregătește de către elev înaintea examenului. Timpul de pregătire este de 12 minute, deci elevii ar trebui să pregătească atât jocul de rol cât și activitatea pe bază de fotografie cam 6 minute. Scopul principal al jocului de rol este să se răspundă la diferite întrebări dar și să se transmită informație nouă. Elevii au de răspuns la o întrebare

neașteptată însă și să întrebe una, deci pentru aceste solicitări nu se pot pregăti în prealabil. Pentru ambele niveluri, atât Foundation cât și Higher, ei trebuie să vorbească pentru 2 minute. Profesorul ar trebui să aibă un cronometru și să măsoare timpul. Alternativ, timpul se poate vedea și pe înregistrare, deoarece se înregistrează răspunsurile elevilor. În cazul în care elevii vorbesc mai mult de 2 minute, vor fi penalizați. La fel se întâmplă și dacă aceștia nu vorbesc destul, deci au răspunsuri mult mai scurte decât ar trebui.

- b) Discuția pe bază de fotografie ar trebui să dureze 2 minute pentru Foundation și 3 minute pentru Higher, respectând regulile de mai sus privind implicarea elevilor în discuție. Toți elevii primesc o poză și pe fiecare poză sunt trei întrebări. Cu toate acestea, în timpul examinării, profesorul mai adresează alte două întrebări, neașteptate.
- c) Conversația generală se concentrează pe capitolele ce nu au fost discutate anterior. Elevii de nivel Foundation trebuie să fie activi în conversație timp de 3-5 minute, pe când elevii de nivel Higher trebuie să comunice timp de 5-7 minute. Conversația generală se compune din două părți: în primul rând un capitol ales de către elevi înaintea examenului. Aceștia aleg setul de întrebări din capitolul respectiv și pregătesc răspunsuri cu mult timp înainte de examen. De obicei, aceștia aleg un capitol îndrăgit de ei, așa încât să le fie mai ușor în timpul examenului. Celalalt capitol este ales de către profesor instant și va fi unul care nu a fost discutat în timpul jocului de rol sau în timpul activității pe bază de poză. De regulă, la finalul fiecărui capitol, încă din clasa a VII, elevii răspund conștiincios la toate întrebările de final de capitol, tocmai pentru a se pregăti din timp pentru examenul oral. În timpul conversației generale, elevii sunt obligați să adreseze și ei la rândul lor o întrebare, la alegere, pentru a da dovadă de fluentă în conversație, și pentru a nu da impresia că răspunsurile au fost pregătite dinainte.

Pentru ca scopul să fie pe deplin îndeplinit, m-am referit în cele din urmă la examinarea scrisă. În comparație cu abilitățile de citire și ascultare, scrierea necesită mai mult timp. Aceasta implică învățarea sau memorarea anumitor structuri gramaticale care pot fi folosite pentru orice capitol. În timp ce textele rostite nu sunt organizate și complete, și vocabularul este strict unul de bază, textele scrise sunt foarte bine structurate iar vocabularul este unul sofisticat și ambițios; se evită elipsa, repetiția, cuvintele intercalate și pauzele. Cu alte cuvinte, se așteaptă ca elevii să comunice în mod productiv răspunzând la o varietate de

obiective. Elevii trebuie să fie capabili să producă texte scurte, care sunt clare și cu înțeles, și să exprime opinii și să ofere justificare. De asemenea, aceștia trebuie să știe cum să manipuleze gramatica și limba străină, folosind o varietate largă de vocabular și structuri gramaticale, dar să nu uite de stil și registru.

Ultimul capitol, intitulat “Strategii active de implicare și folosirea tehnologiei cu efect asupra învățării limbilor străine” se focusează pe nevoia de a demonstra cum, încetul cu încetul, profesorii încep să integreze cu succes tehnologia în timpul orelor predate la clasă. Elevii tind să fie mai atenți și interesați de învățare doar dacă profesorii sunt inventivi, moderni, capabili să creeze oportunități noi pentru procesul lor de învățare. Elevii învață mai bine când prezintă interes și când sunt provocați de către activitățile pe care profesorii le creează pentru ei. Acest lucru subliniază importanța și rolul pe care tehnologia le joacă în educație în zilele noastre. Pe de altă parte, s-a discutat și dacă tehnologia modernă poate în cele din urmă înlocui profesorii pentru ca elevii să poată reuși la examene și să își atingă ținta finală. Nu în ultimul rând, modalitatea prin care profesorii au jonglat cu sistemul educațional în timpul pandemiei a fost evidențiată și evaluată după expansiunea rapidă a educației online.

Am examinat în aceeași măsură comportamentul elevilor și am concluzionat că atunci când ne referim la elevii atrași de o lecție, considerăm că aceștia arată interes, se comportă bine și sunt pregătiți să învețe lucruri noi și interesante. Cel mai mare avantaj este că, dacă elevii sunt atrași de lecție și conținuturi, profesorii nu vor avea de-a face cu un comportament slab din partea elevilor și nu trebuie să se preocupe de acest lucru. Departamentul de limbi străine a evaluat posibilitățile în care am putea să ne asigurăm că elevii sunt fascinați de resursele noastre și de stilul nostru de predare. S-a demonstrat că profesorii trebuie să asigure un stoc de oportunități pe care elevii să le experimenteze, lucru care le va dezvolta interesul și preocupările; să încurajeze elevii ca mereu să pună întrebări, în special când s-au împotmolit în vreun exercițiu. În zilele noastre, folosirea unui proiector și a unui calculator în timpul fiecărei ore, folosirea internetului, unui laser, unui cronometru pentru competiții, fotografii ajutătoare, tabla interactivă, însă și jocuri precum Kahoot, SPLAT și Memrise furnizează activități excepționale, toate fiind exemplificate și comentate pe larg în teză. Din momentul în care primim tehnologia în clasele noastre, putem beneficia de un proces mai bun de învățare, de elevi mai fericiți și de rezultate bune.

Datorită interesului meu pentru tehnologie, am demonstrat că profesorii nu pot fi înlocuiți pe deplin de aceasta, însă un profesor eficient va fi unul care folosește tehnologia la clasă în mod regulat. Printre avantajele tehnologiei se numără și faptul că îmbunătățește vizibil proiectarea lecției (un profesor modern va jongla predarea prin integrarea unui calculator), însă, cel mai important, este că atrage elevii să învețe folosind metode provocatoare. Elevii se simt mult mai încrezători dacă li se dă versiunea digitală a unui manual în loc de o copie imprimată. În acest fel, elevii pot adăuga acuratețe muncii lor și sunt mai capabili să acceseze o varietate de abordări. Când se folosește o metodă digitală, elevii pot modifica, schița și îmbunătăți activitatea ori de câte ori doresc, printr-o metodă mult mai ușoară. Bineînțeles, asta presupune ca fiecare departament în parte să fie în strânsă legătură cu cei din domeniul IT pentru a se asigura că elevii au abilitățile necesare de a folosi tehnologia corespunzător. Toți elevii trebuie să știe cum să cerceteze, să descarce fișiere de pe internet, să le trimită mai departe online, să editeze documente și să recunoască grafice.

Pentru a exemplifica acest lucru, în calitate de profesori, noi trebuie să ne asigurăm că avem destule resurse IT pentru lecția pe care o planificăm. De exemplu, pentru noi, profesorii de limbi străine, este imperativ să avem acces la diferite platforme online sau site-uri care să conțină destulă practică pentru examenul de ascultare. În Marea Britanie, școlile nu mai folosesc de mult casete, totul se face cu ajutorul calculatorului, chiar și înregistrarea unui examen oral, care înainte, se făcea folosind un reportofon. Implementarea IT-ului în cadrul tuturor școlilor oferă oportunități diferite pentru elevi, ca aceștia să aplice cunoștințele de IT la toate materiile; acest fapt este vizibil în planurile de lucru dar și în regulamentul și normele fiecărei școli în parte. În Marea Britanie, toate lecțiile trebuie susținute în programul Power Point, asta însemnând că profesorii trebuie să aibă niște cunoștințe minime de Microsoft Office.

Întrebarea pe care cu toții o avem la un moment dat este dacă mediul online poate înlocui profesorii în mod efectiv și permanent. Indiferent cât de utile sunt aceste tehnici digitale, școala online nu poate asigura sprijinul de obicei acordat elevilor de către profesori, și interacțiunea cu aceștia. Am evidențiat câteva avantaje și dezavantaje cu privire la folosirea tehnologiei la clasă.

Cel mai mare dezavantaj este că în mediul virtual elevii au parte de distragerea atenției; acest lucru se întâmplă mai des online decât în clasă. În acest fel, elevii își pot pierde motivația, deci putem spune că lecțiile online nu sunt atât de eficiente ca cele la clasă, unde

profesorii și asistenții mereu îndrumă și controlează elevii. Să nu uităm, totuși, că unul din rolurile profesorului este să atragă și să motiveze elevii așa încât aceștia să-și folosească la maxim abilitățile.

Pe de altă parte, orele online trebuie să fie structurate în așa fel încât toți elevii să înțeleagă noul conținut și să răspundă pozitiv la toate activitățile și exercițiile în plus. De aceea profesorii au lucrat mai mult în timpul pandemiei decât ar fi făcut-o în mod normal. Ca să le ofere sprijin elevilor, profesorii au integrat activități ghidate în timpul lecțiilor, mult mai explicit decât de obicei.

În zilele noastre, când școala online a preluat controlul și tehnologia reprezintă o mare contribuție în sistemul educațional, este cel mai bine să se țină pasul cu toate noutățile și cu ceea ce platformele online ne pot oferi nouă, profesorilor. Scopul principal este să se înceapă să fie folosite în lecții, chiar dacă acestea au loc online sau în mod tradițional. În general, profesorii care folosesc tehnologia sunt mai apreciați deoarece ei încearcă să aducă o notă de noutate, inovație, de ceva diferit. Profesorii sunt sfătuiți să participe mereu la formarea personalului didactic și să folosească toate ideile noi prezentate. Am trecut în revistă strategii dintre cele mai importante și eficiente, cu efect pozitiv asupra elevilor, care pot fi folosite de acum înainte.

- *Active Learn* reprezintă o platformă foarte utilă și atât profesorii, cât și elevii o pot accesa, atât timp cât școala plătește anual un abonament. Profesorii o pot folosi pentru a preda, a crea planuri de lecții, lecția propriu-zisă, pentru a testa elevii, atât pentru examenele de final de capitol cât și pentru examenele de sfârșit de an școlar. Acest pachet conține deja examene gata pregătite, scheme de lucru, metodologie și punctaje pentru note, ceea ce îi ușurează profesorului munca. În acest fel, profesorii se pot concentra mai mult pe cum să predea lecția și să o facă să fie mai interesantă folosindu-se de tehnologie. Pentru elevi, ea reprezintă de asemenea un loc nemaipomenit unde pot practica tot ceea ce au învățat sau pot recapitula când este nevoie, aceștia având acces chiar și la ceea ce nu au învățat încă.
- O altă platformă similară este *Linguascope*; aceasta este una fascinantă care provoacă elevii făcându-i mai proactivi și mai eficienți în ceea ce privește învățarea. În timp ce folosesc această aplicație, elevii învață jucându-se. Din nou, este de datoria școlii să achite un abonament anual iar în acest fel, elevii

pot folosi aplicația în clasă sau acasă pentru a învăța sau a recapitula. Elevii pot alege din trei niveluri de dificultate diferite, de la ușor la avansat, depinde de capacitatea fiecăruia. Odată aflați în aplicație, ei aleg limba pe care doresc să o practice și pot începe joaca. Din păcate, în cazul acestei platforme, profesorii nu pot verifica câtă muncă au depus elevii, decât dacă imprimă o dovadă și prezintă profesorului. Cu toate acestea, în timpul orelor, se pot folosi de tablete și în felul acesta, profesorii pot urmări progresul.

Concluzii demnificative s-au desprins din analiza celor patru abilități lingvistice și am subliniat cum aceste sunt în strânsă legătură cu modul în care profesorii de limbi străine predau la clasă. Concluziile însumează, de asemenea, ideile principale asupra modului de examinare și corectare a unui examen, precum și procesul de predare virtual.

În subcapitolul care vizează continuarea și extinderea activității post-doctorale; am pornit de la ideea că, din septembrie, școala noastră va oferi studii de limba franceză și la liceu, nu doar la gimnaziu, și va fi benefic să facem o comparație între cele două tipuri de examinare, cea de la liceu, fiind, în mod evident, mult mai complexă. Am pornit de la ideea că prezenta teză nu oferă o analiză exhaustivă a tuturor caracteristicilor cu privire la modalitățile de examinare, ci o trecere în revistă a propriilor investigații și preocupări de ordin teoretic și practic pentru ca posibilitatea de autodepășire și insuflarea ei elevilor mei să poată deveni realitate.

În concluzie, pentru ca elevii să își dezvolte încrederea în sine, să progreseze, să se simtă mai încrezători și să interacționeze mai bine cu ceilalți, profesorii trebuie să stabilească o relație bună cu elevii săi, să creeze o atmosferă liniștită și adecvată învățării, și să îi implice în tot felul de activități care să le stârnească și mai mult interesul, care să includă jocuri, cântece și folosirea unui calculator. Profesorii moderni se concentrează mai mult pentru a le asigura elevilor o rutină, pentru a evita problemele de comportament. De aceea este nevoie de un curriculum solid, care să includă IT, fiindcă tehnologia joacă un rol extrem de important în procesul de predare-învățare. Această reprezentare oferă profesorilor o altă perspectivă în ceea ce privește echipamentul modern folosit într-o lecție, dar și trucuri pentru a ameliora motivația elevilor pentru învățat.